

Sokk.

FRAM

MOTTATT
Pisa Sun
14 APR. 1982

KAMERATER

MARS 1982

INNHOOLD:

Leder	s. 3
Vedtak om partiets internasjonale arbeid.....	s. 5
Vedtak om kaderfostring	s. 6
Om studiearbeidet i vår	s. 7
KK-utvalget om Klassekampen.....	s. 9
1. mai	s. 10
Kontingentdebatt	s. 12
Vi pynter oss med vedtekter ...	s. 21
Planmessig kaderfostring - et forsømt område ?	s. 22
Strøttankar om konfrontasjons- møte og masseline	s. 23
Parolegrunlaget for 8. mars. s.	25

 Dette nr av FK blir sendt ut i løpet av uke 8

Frist for innlevering av stoff til:

April - FK , 26. mars.

Mai - FK :7. mai

Juni - FK : 11 . juni

HUSK: Innlegg leveres på Oktober - MASKINSKREVET

3

Leder :

8. MARS

Mitt inntrykk er at blant partikamerater og nære venner hersker det s forvirring og frustrasjon over at det blir to tog i byen 8.mars. Sjølsagt kan vi være enige om at det aller beste hadde vært et tog med på et skikkelig politisk grunnlag. Hvorfor er det så vanskelig å få det til, både her i byen og andre steder? For å få svar på det tror jeg vi må se på hva slags linjer som finnes i kvinnekampen, og som også kommer til uttrykk 8.mars. Brød & Roser og Kvinneforbundet har aldri vært noen drivkraft i å mobilisere breie masser av kvinnfolk til kamp. Svært sjelden eller aldri har de tatt initiativ til konkrete aksjoner. Hvorfor gjør de det ikke? Er det viktigste for dem å bli bevisstgjort sjøl og bli likestilt med mannen når det gjelder hvem som havner i ledende stillinger? Er dette viktigere for dem enn å mobilisere store masser f.eks. å kjempe for økt barnehageutbygging? Praksisen deres gir grunn til å spørre. De to togene 8.mars mener jeg gjenspeiler to forskjellige syn på masse-mobilisering og på hvordan trekke flest mulig med i aktiv diskusjon og arbeid.

B&R sier de er prinsipielt imot reservasjonsretten. Samtidig oppfordrer de folk til å slutte opp om toget sjøl om de ikke støtter hele parolegrunnlaget. Dette oppfatter jeg som reservasjonsrett. Forskjellen mellom dem og oss er at de samme folka som B&R oppfordrer til å gå i toget ikke skal ha noen innflytelse over parolegrunnlaget, det vil de bestemme sjøl. Mens vi mener at det er viktig at så mange som mulig blir trukket med i utforminga av plattformen, det er en metode for mobilisering.

~~Her~~ Samtidig vet at B&R's taktikk overalt er å argumentere imot at organisasjoner og grupper skal ta stilling til noen av togene, eks. på det er Kriसेsentreret og sosialhøgskolen.

På den måten er de med og hindrer at kvinnfolk slutter opp om 8.mars, hindrer kvinnfolk i å diskutere og ta standpunkt, og det er i seg sjøl kvinneundertrykkende.

Reservasjonsretten - er den så viktig?

I 70 åra var det stort sett kvinneorganisasjonene som drev kvinnekampen framover. I dag sliter de samme organisasjonene med synkende medlemstall og passivitet. En del av årsaken er at kvinner har engasjert seg andre steder, bl.a. i fagbevegelsen.

B&R vil at bare rene kvinneorganisasjoner skal arrangere 8.mars toget, mens vi mener at det er viktig at utviklinga av bredden i kvinnekampen også skal gjenspeile seg 8.mars.

For å få til det breie samarbeidet blir reservasjonsretten viktig. Organisasjoner skal kunne være med som arrangør sjøl om de ikke kan ta stilling til alle parolene. Det er et krav som de fleste organisasjonene sjøl stiller. Organisasjoner skal også ha mulighet til å gå med egne underparoler på saker som er viktige for dem (B&R har forbud mot underparoler). Dette er viktige prinsipper for utviklinga framover.

Det har vært med mange fagforeninger i forhandlingene, og aldri har 8.mars blitt diskutert i så mange fagforeninger som i år. Dette er et steg framover i kvinnekampen, sjøl om vi enda ikke har fått den oppslutninga vi så gjerne ønsker.

Hvordan vil oppslutninga om togene bli?

Oppslutninga i fjor viste at folk ikke kommer av seg sjøl. B&R og KVF har til nå fått støtte fra SV;NKP og KAG.SV og NKP har til tross for invitasjoner ikke møtt opp på forhandlinger hverken i fjor eller i år. Intressen deres for 8.mars dukker først opp når B&R og KVF lager sitt eget tog. Hvorfor skjer dette nå? I fjor, gjennom samarbeidet da, oppnådde Kvinnefronten stor tillit som samarbeidspartnere og respekt for sine kvinnekrav og politikk. B&R var misfornøyde i fjor. Er det som skjer i år en nøye planlagt og organisert aktivitet for å hindre at KFs politikk vinner fram, og et nytt framstøt fra revisjonistene i deres kamp mot AKP?

B&R og KVF innretting på de internasjonale parolene viser at de satser på "fredsbevegelsen" med allmenne freds- og nedrustningskrav. Det er på grunnlaget til B&R med oss og mobiliser til vårt tog. Spre løpesedler, snakk med folka på jobben og i boligstrøket og overalt ellers. Deres tog er fullstendig dominert av revisjonistenes linje i fredsarbeid, og vårt tog med klar støtte til frigjøringsbevegelser og motstand mot USA, og Sovjet.

Derfor er det viktig hva slags tog velger å gå i. Valget deres kan vi påvirke. Det krever at vi får fingeren ut og gjør noe. Sammenlikn parolegrunnlaget til B&R med oss og mobiliser til vårt tog. Spre løpesedler, snakk med folka på jobben og i boligstrøket og overalt ellers. Mobiliser folk til KFs kvelder i kvinnepolitisk uke. 25. februar er det møte med innvandrerkvinner og 7-mars er det festmøte. Begge deler er i kunstindustrimuseet. KJøp støttekort. Ta med hele familien, og MINST to venner i toget.

Vel møtt, 8. mars.

Lisa

Vedtak om partiets internasjonale arbeid.

Distriktsstyret har på et møte etter jul diskutert vårt internasjonale arbeid. Her ble det fatta følgende vedtak:

1. Selv om situasjonen i den 3.verden ikke på samme måte som i 70-åra er preget av store og framgangsrike frigjøringskamper, er det fortsatt her kampen mot imperialismen og supermaktene er på det høyeste nivået.

Det går for seg tallrike væpna frigjøringskamper i flere verdensdeler. Samtidig kjemper de nylig frigjorte landa for å bevare sin uavhengighet og styrke sin nasjonale økonomi. Den politiske situasjonen i den 3.verden er svært ustabil og nye kampområder kan blusse opp når som helst.

2. En viktig årsak til at frigjøringa av landa i den 3.verden i dag går langsommere, er stadige offensiver fra Sosialimperialismen. Det klareste eksempelet på dette er Sovjets okkupasjon av Afganistan. Samtidig driver Sovjet en aktiv politikk for å infiltrere og få kontroll over frigjøringsbevegelser. Eksempel på dette er deres politikk overfor PLO, Swapo og frigjøringsbevegelser i Latin-Amerika. Men denne offensiven fra Sovjet fører og til at verdens folk blir mer og mer klar over hvem som i dag er den største trusselen mot frigjøringskampen.

3. Det mest brennbare området i den 3.verden er Midt-Østen. Grunnen til dette er de store oljeressursene og Midt-Østens strategiske betydning i forhold til Europa. De viktigste kampene her kampene om Afganistan og Palestina.

Hovedtendensen i Midt-Østen er at Sovjet over lengre tid har styrka sine posisjoner.

4. Distriktsstyret har vurdert styrken i vårt eget Solidaritets arbeid. Vi er ikke fornøyd med dette arbeidet i dag. Tallet på kader som jobber med proletarisk internasjonalisme er svært lavt. Det er også en svakhet at ungdomsforbundet, særlig NKS, prioriterer dette arbeidet for lavt.

DS må på lengressikt sette flere kader inn på området. Vi må også jobbe for å styrke NKS sitt arbeid her.

DS må jobbe for å gjøre internasjonalt utvalg i stand til å utvikle og koordinere hele vårt internasjonale arbeid.

5. Samle sett vil distriktsstyret prioritere støttearbeidet slik:

1. Opprettholde og utvikle solidaritetsorganisasjoner for folk i Polen og Afganistan.

2. Sikre at Palestinakomiteen finnes i Tr.heim.

3. DS må følge utviklinga særlig på disse områdene i tillegg: (Her ser vi oss ikke i stand til å sikre at solidaritetsorg. opprettholdes, men vil støtte initiativ fra enkeltkamerater som vil drive organisert arbeid)

Vennskapssambandet Norge-Kina, Irlandsfronten, Lagit, Kampuchea, Namibia/Sør-Afrika, Eritrea.

DS-plenum
vinter-82.

vedtak om kaderfostring

Distriktsstyre har på samme møte også diskutert kaderfostringa i vårt område. Her ble følgende vedtak fatta:

DS har diskutert kaderfostringa i vårt distrikt. Det må slås fast at vi har hatt et alt for svakt grep om dette viktige arbeidet. Kaderfostringa som har vært drevet har vært prega av ensidighet og har i stor grad bare dreid seg om teoretisk skolering. Veiledning, oppsummeringer, kritikk og hjelp, har fått for liten oppmerksomhet. Både DS og styrer/utvalg-på alle nivå bør vie dette arbeidet mye større oppmerksomhet.

Vi vil slå fast at alle ledere og alle styrer har et ansvar for å arbeide systematisk og planmessig med fostringa av kader.

På den andre sida vil vi også innskjerpe at alle har et individuelt ansvar og plikt til å drive skolering, utnytte det tilbudet som finnes og jobbe for å styrke seg som kader.

DS-plenum
vinter-82.

Om STUDIEARBEIDET i VÅR

Det står fortaøtt mye igjen på at vårt teoretiske ~~ax~~ nivå er som det bør være. Dette betyr at vi må legge mye vekt på studier i tida som kommer- Studier må bli en vane i forbindelser med oppgaver og møter i avdelingene, og ved å legge inn spesielle studiemøter/kampanjer.

Våren er ganske hard, og vi vil derfor ikke pålegge avdelingene alt for mange obligatoriske studiemøter. Det er også klart at andre metoder enn avd.møter også må tas i bruk for å få best mulig utbytte. DS vil derfor i vår prøve med litt andre metoder enn bare avd.møter, også, konsentrert om: "helge-seminar", "tirsdags" møter og sommerleir. Hvordan dette kan utvikles videre, om det i det hele tatt er bryet verdt, vil være avhengig av oppmøtet og reaksjoner/ideer fra medlemmene/avd. Vi ønsker (må ha) kommentarer om møtetema (forslag til temaer og innledere) kritikk av opplegg, forslag til andre, bedre metoder osv.

OK, det var litt om opplegget generelt, så litt til innholdet:

1. Obligatoriske studiemøter i avdelingene.

SK legger opp til 2 studiemøter om historisk material. med materiale fra studiebooka "Kapitalisme/sosialisme Ut fra at vi her i distr. tok et møte om hist matr. i høst, mener vi at vi bør ta ett møte om hist.matr. studiematr.: s.91 til 132 i nevnte studiebook.

Som møte nr 2 bør vi ta et møte om filosofien- den dialøktiske materialismen, med hovedvekt på materialisme kontra idealisme. Studier: Mao; Om praksis + av Engels: Ludvig Feuerbach (materiale fra disk. i KK i høst er også aktuelt)

DS vil komme nærmere inn på spørsmålene (og studiematr.) på studieledermøter i mars. Obl. studier er tenkt lagt til etter 1. mai.

2. "Helge-seminar" Tema KINA og Politisk økonomi.

Freddag 7. og lørdag 8. mai ~~køggax~~ blir det et åpent seminar om disse temaene i Trondheim.

Freddag 7. KINA, innleder Pål Steigan

Lørdag 8. Politisk økonomi, innl. Peder M. Lysestøl

Det blir en økt freddag (ca 1900 - 2230) og 2 økter

(forskjellige økter) lørdag (ca 0900-1130 og 1230-1500)

Lokaler er ikke klare, men vi prøver å få Katta (aulaen) Det er en stor fordel om folk forbereder seg litt, men dette skulle også være en glimrende anledning til å lære mye politisk teori for folk som har problemer med å lese tykke bind av Marx og Lenin. Vi oppfordrer flest mulig til allerede nå å sette av denne helga til politisk skoling.

3. "Tirsdagsmøter" på Prinsensgt 14 (P-14)

Vi vil prøve å innarbeide en fast studie/diskusjon/foredrags-dag i P-14. Her vil vi prøve å ta opp både aktuelle temaer i vår politiske hverdag (nær og fjern) og mer teoretiske tema (diskusjoner og/eller foredrag) Vi starter litt forsiktig i vår, med 4-5 møter (dato og tema er litt usikre ennå), men håper å kunne utvide tilbudet hvis det viser seg å være behov/ønske om det.

Temaer vi vil prøve å få til møter på i vår er:

- Den internasjonale økonomiske krisa - K.E.Schulz
 - Irontheims arbeiderklasses historie - Inga Næss
 - Fagforeningenes rolle under sosialismen
 - Konfrontasjon med "Arbeidermakt-gruppa" om Solidaritet
- Andre aktuelle tema: Noe om Krig/Fred med P.G.Gabri.
Boligpolitikk

Vi starter opp ca midt i mars. Dette vil bli et tilbud som ikke forlanger store studéår på forhånd, men det må være et mål for oss at vi klarer å kombinere dette med studier av teorien og bruker den i diskusjon. Vi vil komme tilbake med en skikkelig brøyte om temaer og tidspunkt når dette er helt klart.

4. SOMMERLEIR:

SUND-folkehøgskole, mand 2/8 - lørd 7/8

Vandreleir (Nord-Tr.lag) antagelig 19/7 - 24/7.

"Helgeleir" på Salgøya 28/8 - 29/8

I år har vi fått et virkelig topp sted til stasjonærleir. SUND-folkehøgskole i N Nord-Tr.lag, med skikkelig innendørs overnatting, servering av mat, svømmebasseng osv. Sommerleirene har alltid vært viktige for studiearbeidet vårt, og i år ligger alt til rette for virkelig å få en RØD FERIE, under topp forhold.

Tema for leirene er ennå ikke klar, men kommer vel snart i KK.bestem dere alt nå for å dra Studieansvarlig

KK-UTVALGET OM KLASSEKAMPEN.

OM KAMPANJA.

Detter blir på ingen måte noen oppsummering av kampanja. Dette er skrevet mens vi ligger på 36% av målsettinga og nesten fjorten dager ennå gjenstår før kampanja er over og 100%-forhåpentligvis nådd!

OM DISTRIBUTJON AV KK. (i Trondheim)

KK-utvalget følger relativt nøye med i distribusjonen av KK. Svær mange abonnenter er plaga av at avisa kommer en dag for seint i postkassa. Av og til gjelder det hele byen, men som oftest er det større og mindre deler av byen. Vi kan trygt påstå at dersom det ikke står om forsinkelse i neste dags avis på trykk, ligger feilen hos postverket på et eller annet plan. Vi oppfordrer dere til å komme med klager. Klag direkte til postverket eller kom med nøyaktige opplysninger til KK-utvalget - datoer og navn!

Vi har også hatt noen problemer med å få ut lørdagsavisa til stand i byen. siste gang nylig under kampanja med fullt av selgere. En del abonnenter fikk avisa og vi skal nok finne ut hvor på postverkets rute resten lå!

Det er store problemer med distribusjonen av torsdagsavisa for løssalg på arbeidsplassene. Dette er et politisk svært viktig og nyttig salg, det legges fra partiets si side ned mye krefter i distribusjonen og salget av arbeidsphasenummeret. Vi retter en appell til de som er med på dette salget og ikke gi opp trass i at halvparten av avisene uteblir. Men hvorfor kommer ikke den andre halvparten fram. Bare en gang siden førten skyldes det KK sentralt, hele produksjonen ble for sein. Noen, men svært få ganger det siste halve året skyldes det at det ikke er blitt henta på Vernes. Dvs. i 75% av tilfellene er det sabotasje og slurv fra de som ikke vi får over. KK-utvalget vil likevel stå på Braatens SAFE og Flyrakt for å få KK til rett tid. KK-utvalget har også tatt tiltak for å minske den siste fjørdeparten av feilen.

OM Å FÅ INN LOKALSTOFF I KK.

Vi ha ingen journalister som holder til i vårt distrikt. Så skal vi ha inn større saker er vi avhengige av å få folk fra Oslo og hit. Det er en stadig diskusjon også i KK-utvalget om vi ikke burde hatt en journalist på 1/2-tid i Trondheim for å skrive lokalt stoff og for å snuse i avsløringer. Problemene er økonomi og mulighetene som en slik journalist har for å fungere helt alene.

Behovet for å kunne bringe stoff fra dette distriktet er både at det er bra med stoff fra hele landet og at viktige politiske avsløringer blir borte.

Det er flere som selv har hatt problemer med å fått respons på viktig stoff fra vår del av landet i KK-redaksjonen. Vi oppfordrer folk til å stå på. Enten å skaffe seg god nok oversikt selv og presentere det i KK eller å argumentere godt nok for at en journalist må sendes hitfor å lage en sak. KK-utvalget vil nå også ta på seg jobben med å være til hjelp i slike saker. Både i vurdering av innhold og kontakt med KK-red dersom noen synes de ikke får til det de mener er viktig å få inn eller gjort noe med. Ikke vær redd for å ringe KK - kanskje venter de på din sak!

MEN, HVORDAN FÅ TAK I KK-UTVALGET?

Vi har diskutert dette og ønsker oss en mest mulig direkte kontakt, men vet foreløpig ikke nøyaktig hvordan så inntil videre vil Oktober bokhandel vite av oss og kan nå oss på kort varsel dersom nødvendig. Alle henvendelser til KK-utvalget om alle sider ved KK gjennom OKTOBER!!

1. mai

10

Det blir stiftelsesmøte for FFF 2. mars i Spisesalen i Samfundet. DS har følgende forslag til hovedparoler :

- 1) -Norge har aldri vært rikere - gjenreis kjøpekraften
- 2) -Forsvar den frie forhandlingsretten -
fjern lønnstaket
- 3) -(En faglig parole til - står foreløpig åpen)
- 4) -For et sosialistisk Norge
- 5) -Støtt samenes kamp mot nasjonal undertrykking
- 6) -Lær av Hadelandsmordene: Forby rasistisk organisering
- 7) -USA: Hendene vekk fra El Salvador
- 8) -Sovjet ut av Afghanistan - full støtte til frigjøringsbevegelsene
- 9) -Frihet for Polen - Støtt Solidaritet
- 10) -Tyrkia: Kamp mot militærdiktaturet - frigi fagforeningsledere
- 11) -Fjern SS-20 raketten, nei til utplassering av Purshing og Chrise
- 12) -Fjern alle atomvåpen retta mot Norden - For et a-våpenfritt Norden
- 13) -Nei til middelalder -stopp Børre Knudsen
- 14) -Støtt husokkupantene
- 15) -Forsvar trykdeordningene - nei til egenandel
- 16) -Norge må anerkjenne PLO

DSAU har gjort følgende vedtak:

- 1) -Vi mener parolene er et brukbart grunnlag for 1. mai
- 2) Vi vil jobbe for å få færre internasjonale paroler - for å få framhevet betydningen av Polen og Afghanistan
- 3) Ungdomsparolen bør endres. Er ikke det mest brennende kravet for flertallet av ungdommer
- 4) Det bør ikke være mer enn 2 hovedparoler på fred/atomopprustning.
Parolene mot atomvåpen må framheve supermaktene bedre. Foreslår parole 12) strøket (som hovedparole)

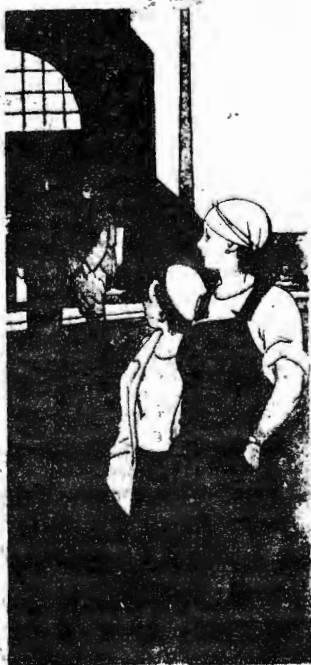
Forsvar reservasjonsretten !

Det står uenigheter i partiet og blant sympatisører på spørsmålet om reservasjonsretten. Jeg mener dette og må knyttes sammen med spørsmålet om hvilket tog vi ønsker

1. mai. 1. mai er ikke bare fagbevegelsens dag. Vi ønsker også at andre organisasjoner og grupper skal markere dagen, slutte opp om et klassekamptog. Vi ønsker flest mulig ut på gata den dagen; at kvinne- . . , organisasjoner, antiimperialistiske org., beboerforeninger o.l.skal kunne bli med i toget. For at dette skal være mulig må vi ha reservasjonsrett og frie underparoler. En kan ikke forlange at disse organisasjonene skal ta stilling til hele grunnlaget.

I en del tilbakeliggende forbund - (gule fagforb.) er reservasjonsretten nødvendig for i det hele tatt å kunne ta opp spørsmålet om tilslutning til et 1.mai-tog. DSAU går inn for reservasjonsrett. Vi venter at kamerater stemmer for reservasjonsretten på stiftelsesmøte!

1.mai - ansvarlig

- Ministern känner jag igen. Men vem är den där med portföljen?

- Var direktör.

- Säger du det? Det är förstås ganska jag som hörsom i verkstaden.

M. L. Soffertisa, ur Krokodill 1949

KONTINGENTDEBATT:

kontingentdiskusjonen - demokrati eller sandpåstrøing?

DS har gjort vedtak på ny kontingentordning etter at spørsmålet har vært til drøfting i lagene. Laget vårt har hatt en del innvendinger og spørsmål som vi har bedt om å få svar på. Det har vi ikke fått. Tvert imot banker DS fast de sentrale forslag uten å fortelle hvilke motargumenter som har vært oppe i lagene og uten å fortelle oss hvordan DS forholder seg til den argumentasjonen som har vært framme. DS har tølt, DS sine ord være lovet.

Når vi nå tar opp denne saken igjen etter at DS tydeligvis anser diskusjonen for avslutta, skyldes dette at vi har venta på svar på spørsmålene våre. I stedet får vi et ovenfra-og ned-vedtak fra DS. Grunnen til at vi synes saken er for viktig til å legges bort, er at den viser tegn på byråkratisme i partiet.

BYRÅKRATISK SENTRALISME.

Vi mener at partisentralen har vist byråkratiske trekk i behandlingen av denne saken: Næmlig ved bare å se på den ene sida av økonomien - partisentralens behov for penger, mens den andre sida - belastningen på medlemmene - er gjort dårlig rede for.

Vi mener også at økonomidiskusjoner må foregå mye åpnere enn det de gjør. Hvis ikke har vi som menige partikadre ingen mulighet for å mobilisere politisk, og vi får ingen mulighet for å kontrollere ledelsen. Dette er ikke uttrykk for mistillit, men for den oppfatning at det er i disponering av penger at muligheten for utglidninger og privilegier ligger.

HVA HAR VI FÅTT VITE?

Iflg. TF-april81 fikk vi vite at det har vært kontingentsvikt, og at kontingentsvikten og økonomiproblemer skyldtes tre ting:

- A. En del folk betaler ikke og hever ikke kontingenten i takt med lønnsøking.
- B. Nedgang i medlemsmassen på 17% fra 1978 til 1980.
- C. Prisstigning i perioden.

Diskusjonen av kontingentordninga kan deles i to:

- Problem A løses ved å få medlemmene til å betale punktlig og å justere kontingenten etter lønnsøking. Denne delen av diskusjonen er greitt ført av partiet.
- Problem B og C kan bare løses ved en radikal heving av kontingenten. Det er nok ikke sagt direkte, men det har skint tydelig igjennom at det dreier seg om en total øking i størrelsesorden 10%.

Jeg vil forklare hvorfor vi er jøvli misfornøyd med den siste delen av diskusjonen.

DISKUSJON PÅ SKJEIVT GRUNNLAG.

I laget vårt medfører nyordningen at vi må betale fra 70 til 130% mer enn før. Den som må øke med 130%, har hittil betalt kr.1500 pr. år - bare slik at størrelsesorden er klar. Vi har aldri fått hint fra DS om at vi har ligget for lavt med kontingenten, så det skulle være lett å forstå at nyordninga er sjokkaktig for oss.

I og med at DS ikke har gitt oss svar på spørsmål om dette, har vi nå gjort nedenstående utredning. Den utredninga mener vi partisentralen skulle ha gjort som grunnlag for diskusjonen i stedet for å gi skinn av en kontingentøkning på 10%. Når de ikke har gjort det, betyr det at diskusjonen er blitt ført på et ensidig grunnlag.

KONTINGENTTILGANG I PERIODEN 78-80.

Vi har valgt å se på perioden 78-80 fordi det er den perioden vi har tall for. I 78 hadde partiet en topp i medlemstallet og bygde ut partiapparatet deretter. Fram til 80 sank medlemstallet med 17%. (TF-juni 81.) Det vi vil undersøke her er: Hva må medlemmene betale i 1980 for at virksomheten skulle holdes på 78-nivået?

Hvis 17% færre medlemmer i 1980 skal betale like mye kontingent som partisentralen fikk inn i 1978, må de gjenværende medlemmene betale 20% mer i kontingent.

Også AKP-medlemmer har hatt synkende realinntekt i perioden. Tar vi dette med i beregninga - la oss si at det slår ut 5-10%, betyr det at det er (20% + 5-10%) 25-30% hardere å betale kontingent i 1980 enn i 1978 hvis virksomheten skal holdes på 1978-nivået. Og så kommer 15% prisstigning i perioden. Så alt i alt skal kontingenten være (25-30% + 15%) 40-45% høyere i 1980 for at partisentralen skal få samme kjøpekraft som i 1978.

KRITIKK.

Vi er for at partifolk drar til Kina, vi er for heldagspolitikkene, vi er for en stadig partiøkonomi. Derfor er vi for å diskutere å heve kontingenten og å opprettholde et nivå på partisentralen, selv om medlemstallet synker.

Men diskusjonen må foregå med åpne kort. Slik den nå har vært ført, har den karakter av pengepusing og ikke av politisk mobilisering.

Et siste punkt:

Vi leverte inn diskusjonen om nytt kontingentsystem i desemberrutina. Da fikk vi samtidig FK-desember 81 med DS sitt vedtak om nytt kontingentsystem, og TF-desember 81 med SKAU sitt direktiv om å gjennomføre det nye kontingentsystemet fra og med 1.termin 1982, og en oppfordring til lagene om å diskutere det nye systemet hvis de ikke alt har gjort det.

Demokrati eller sandpåstrøing?

JENS.

PS. Et par spørsmål som må avklares:

-Hva menes med enslig forsørger?

-Hvorfor er studentsatsen så lav som 30 kroner?

svaer til Jens.

Demokrati eller sandpåstrøying ?

Jens hevder at avdelingane er invitert til å drive sandpåstrøying ang. innføringa av det nye kontingentsystemet. Eg vil då minne Jens om at forslaget om prosenttrekk kom første gang i TF april -81, og gjentatt i TF juli-81. DS ba alle avdelingsstyra om å diskutere dette forslaget tidleg på hausten, dette var før DS hadde diskutert saka. Seinare på hausten blei forslaget diskutert på møter mellom DS og alle avdelingsstyra, dette som ei opptakt til den påagte avd.diskusjonen om saka. Utover dette har SK sendt ut spørjeskjema til alle avdeingar for å få på bordet alle synspunkt omkring det nye kontingentforslaget. DS fatta sitt vedtak på grunnlag av rapportane frå diskusjonaane med avdelingsstyra, og i tillegg ein del rapportar frå avdelingsdiskusjonar. SK er oversent alle forslg til endringar ~~av forslaget~~, samt DS sitt vedtak. Gjennomføringa av prosenttrekk er utsatt, og vil gjelde først frå og med 2.termin -82. Det konkrete og endelige vedtaket om innhaldet i ordninga med prosenttrekk er enno ikkje kjent for DS. Når Jens hevder at stilen til DS er "ovenfra og ned", så stemmer ikkje det med det som verkeleg har skjedd.

Jens seier også at hans avdeling har stilt spørsmål og ikkje fått svr. Dersom dette er rett er det kritikkverdigg. Ftter det eg kan sjå har DS mottatt ein rapport frå laget som seier at dei er einig i prosenttrekk ~~opp~~ for inntekter opptil 100.000, men ikkje for inntekter over. Dessuten ~~er~~ går dei inn for prosenttrekk av netto-lønn. Det blir og påpeika at når medlemstallet går ned, må drifta til partiet justerast deretter. Eg oppfatta det ikkje som om det var stilt direkte spørsmål til DS, difor blei det heller ikkje svart direkte til avdeinga. Men desse synspunkta blei tatt opp i ein artikkel i FK hausten-81 Det galdt spørsmålet om netto eller bruttoløn som grunnlag for prosenttrekk, og spørsmålet om progressjon i kontingenten for inntekter over 100.000. Eg kan gjerne skrive under på at diskusjonen om denne saka burde vore friskare og meir livleg i FK, m.a.. Men å kritikken frå Jens skyt lang over målet.

Jens krev ein åpnare diskusjon om økonomien, med det meiner han kanskje at det skal leggest fram rekneskap for avdelingane, frå DS og SK. Dette er det ikkje anledning til i dag, og det er heller ikkje ønskjeleg etter mitt syn. Grunnen er at vi vil skjule det organisatoriske apparatet mest mulig, for klassefienden. Det er lenket og distriktsårs møte som er pålagt å kontrollere at det ikkje blir sløst med partiet sine midlar. Likevel har vi gjeve opplysningar til medlemmene om ~~hva~~ pengane går til, gjennom ei prosentvis oversikt i FK. Dette var i følge års møtevedtak.

40 - 45 % høgare kontingent i '80 i høve til '78 ?

Jens deler diskusjonen opp i A, B og C og er fornøgd med den første delen, men "jævlig missfornøgd" med den andre delen, B, og C. Dette må bygge på ein del missforståelsar, som vi må rydde vekk.

1. For det første er problemet med prisstigninga løyst eit stykke på veg dersom vi innfører prosenttrekk. Dette fordi lønna til ein viss grad må følgje prisane, sjølv om alle veit at reallønna går ned i våre dagar. Skal ein ta ir resten av prisstigninga, måtte ein legge på prosentsatsen tilsvarande det som er differansen mellom prisstigning og lønnsstigning. Dette er ikkje foreslått.
2. Hverken DS eller SK har gått inn for at inntektssviket pga utmeldingar skal dekkast opp av dei gjenverande medlemmane. Det som er foreslått er at kontingenten i for bindelse med overgangen til prosenttrekk skulle hevast med 10 % - pr medlem pr mnd, ikkje at dei totale inntektene til partiet skulle aukast med tilsvarande prosent. Det er, som Jens peikar på heilt avhengig av medlemsutviklinga.

Nokre tall vil vise utvilninga av kontingenten inntatt til DS, pr medlem pr mnd:

1. termin -78: 85,-	Prisstigning i 78: 9-10 % ?
1.termin -79 : 97,- "	79: 4,8 %
1 termin -80: 97,- "	80: 10,7 %
1. termin -81: 112,- "	81: 13 -14 %

Altså: kontingente har gått opp med 31 %, prisane oppmed 38 %. Dersom reallønna har gått ned med 7 % er det like hardt å betale kontingent i dag som i '78. Det er ikkje 40 -45 % hardare som Jens trur.

I denne perioden har dei totale inntektene til partiet gått ned, na pga færre medlemmer. Dette har då også ført til reduksjon av partidrifta. I '79 blei f eks lønna arbeid for DS redusert med -75 %. Taring har blitt stilt etter næring.

Har laget til Jens fått hint om at dei betalte for lit-e i kontingaent?

Jens seier at dei ikkje har fått det. Truleg har Jens rett i at DS ~~har~~ har arbeid forlite direkte overfor partilaga, -forlite særgegn veiledning til kvart lag. Dette gjeld vel særskilt det siste halvåret. På forsomaren -81 tok vi opp kontingenten med dei aller fleste avdelingane i distriktet, utifrån ei vurderinga av kvart lag. I denne forbindelse blei det sendt eit brev til Jens si avdeling der det blei m.a. blei stilt spørsmål om ikkje kontingenten som avdelinga betalte var for låg i forhold til lønnsnivået i avdelinga. Avdelinga betalte mein enn snittet for distriktet som heilheit, men det gjeldande kontingentdirektivet, som seier at normalsats ~~er~~ for inntekter over 80.000 er kr 165, pr mnd., var vel neppe oppfylt. Dette direktivet skulle vere kjent for avdelinga, og det ~~er~~ ^{I som} sjølv skulle vel

vere eit hint. Eit hint er det og når det blir sagt at prosenten, 2,2, skal føre til 10 % inntektsauke for partiet, men for avdøing fører det til 70 - 130 % auke i kontingent. Dette måtte vel få Jens til å tenkje at avdøinga kanskje betalte lite i forhold til inntektsnivå og i forhold til resten av partiet. Ein annan ting er at utrekningar, på mangelfullt materiale, foreløpig tyder på at 2,2 % kan gje ein auke på 15 - 17%.

PS: Dersom ikkje det enelege vedtaket om kontingenten (frå SK) seier noko meir utfyllande om definisjon av enslig forsørgjer, må det avklarast etterpå. Det dreiar seg vel om aldersgrense på ~~sk~~ barna som skal forsørgast, 14, 16 eller 20 år? Inntill det ikkje er avklart må avdelingane vurdere det i kvart enkelt tilfelle.

Studentsatsen er minimum kr 30 pr mnd. Det er vel for di studenter også ofte er dobbeltmedlemmer og betaler kontingent også i MKS. Dessuten er studentøkonomien ikkje til å skryte av. Dersom dette er feilvurde: er det ~~sjølvsagt~~ OK å få endringsforslag.

Økonomiansvarleg i DS.

Kritikk av det nye kontingentsystemet.

Hvordan vår avdeling enn snur og vender på det, kommer vi fram til at det nye kontingentsystemet fungerer urettferdig. Dette er det enighet om i avdelinga.

En rekke eksempler på hvorfor:

- 1) I et gitt eksempel tjener to partimedlemmer det samme. De jobber kanskje t. o. m. på samme arbeidsplass. Den ene er ungkar. Den andre har kone med barn. Kanskje mange barn. De betaler det samme i kontingent, men har vidt forskjellige utgifter. Skal de betale det samme i kontingent?
- 2) I et annet eksempel er det en ungkar og en mannlig fraskilt. Den fraskilte betaler kanskje bidra for 2-3 barn. Har de samme økonomiske betalingsevne?

Det er fult ut realistisk å gjøre eksemplene enda mere urettferdige: Den fraskilte bor dyrt, ungdøren bor billig. Og enda verre: Begge betaler etter prosentats til partiet ut fra samme lønn. Resultat: Dene ene må suge på tommel-totten, den andre gjør hva han vil med sin.

Flere eksempler: To studenter bor i samme studentby. Forskjellige fag, men samme utgifter. Dene ene får 50% mere i lån enn den andre. Den gitte person har kanskje vært flinkere til å fylle ut lånesøknaden(?). Skal begge betale minstesats? Skal den ene betale mere enn minstesats? Skal den andre betale mere enn minstesats? Hva er rettferdig?

Flere eksempler: En selvstendig næringsdrivende tjener kr. 60 000 i netto næringsinntekt. Han er kanskje snekker. ~~En~~ I følge forslag til ny sats skal han betale 2,2%. Det samme skal en vanlig arbeider som er i lønnet arbeide. Så langt kan det jo virke rettferdig. Men, : Begge har bil. Stor utgiftspost som bare snekkeren får trekke i fra. Nedskrivning av bil og fratrukk på utgifter på bilhold.

Riktignok fastsetter ligningsmyndighetene et fast privat forbruk til snekkeren. Men dett var en rar snekker om han ikke greide å få trekk fra brorparten av sitt private forbruk sammen med firmaet sitt.

Enda værre blir det om begge to i eksemplet driver og pusser opp eget hus. Den vanlige lønsmottakeren må kanskje ansette snekkeren til arbeidet, mens snekkeren gjør det selv. K_n n prosentsatsen fungere rettferdig her? Hva med snekkerens svate penger?

Det som gjør det nye systemet vanskelig er at snekkeren ikke nødvendigvis trenger å ha god råd. Hans netto inntekt minus kostnader kan godt være i balanse. Eller enda værre, han står på minussiden. (Objektivt).

Den vanlige lønsmottakeren trenger heller ikke å ha spesielt god/dårlig råd. Kanskje han ikke pusser opp hus engang men har arvet et ferdigoppusset av avdøde foreldre.

Er disse eksemplene urealistiske? Er de spesielle? Nei!

Vår avdeling mener at det nye systemet like så godt kan fungere rettferdig som urettferdig. Eller omvendt. Men å slå alle over en kam (selv om det blir flere sats) er urettferdig og vil bare føre med seg et hav av dissensjoner og forskjellsbehandling.

Er det urettferdig med forskjellsbehandling???

Ikke nødvendigvis. Med ett nytt system vil det bli det. Men, hvis betalingsevnen var et uttrykk for den politiske forståelsen av økonomien i partiet, da ville det ikke være urettferdig. Dette under den forutsetning at det pågikk politiske diskusjoner jevnlig om økonomien i partiet.

Her er nemlig påenget. Den eneste urettferdighets-tendensen vi her kan finne er den att de medlemmene med høyere politisk forståelse av pol/øk, betaler mere i forhold til de med et lavere politisk nivå. Dette ut ifra betalingsevnen til hver enkelt. (Den objektive)

Det er verd å merke seg at den objektive betalingsevnen til hver enkelt i partiet langt overstiger det beløpet som prosentsatsen tilsier. Dette er gjennomsnittlig og i forhold til hva folk har å rutte med etter at alle utgifter er betalt. (Inklusiv er da festivitats, hobbyer o.l.)

MEN, det er kun gjennom politisk mobilisering at det er riktig å høyne kontigenten. Dyrtda er ingen slik politisk mobilisering. Det er heller ikke det nye kontigent-systemet. Faktisk så stenger det nye systemet for en slik mobilisering gjennom allerede fastsatte taxiffer som folk bokstavlig talt kan legge seg på. I tillegg fungerer det nye systemet også urettferdig. Økonomisk forskjellsbeholdende. Den politiske mobiliseringen må skje under prinsippene om metode for ledelse.

Her vil antagelig de som er enige i det nye systemet påpeke at: Meningen med det er at alle skal høyere opp i kontigent og i tillegg skal det føres diskusjoner for å få folk til å overoppfylle.

Hvis noen skulle tenke slik er det bare å tilføye:

Dette er en merkelig måte å berge den økonomiske skiva på. Først gjennom diktat (dårlig utførte diskusjoner i partiavdelingene utfra premisser ~~ix~~ og alternativer til diskusjon) skal det nye systemet innføres i ~~xxx~~ partiet. Så skal den politisk mobiliserende diskusjonen komme for å overoppfylle diktatet. Dette vil bare føre til at de som reagerer på det dårlig gjennomtente forslaget til nytt system, og på urettferdigheten i det, vil være svært vanskelig å mobiliserer for å overoppfylle, da det politisk har låst seg i utgangspunktet.

Konklusjoner: Det nye kontigentsystemet bryter med teorien om at politikken og økonomien går og skal gå hand i hand. I tillegg fungerer det urettferdig og svekker den politiske forståelsen for en god og riktig politisk økonomi. Til slutt svekker det også økonomien i partiet da som sagnet politisk og økonomisk forståelse går hand i hand. Vår avdeling er da altså i prinsippet for øking av kontigenten der det er mulighet for det og på grunnlag av dette mot det nye systemet og urettferdigheten i det. En innføring av det nye syetemet uten å få avklart de motsigelser avdelinga har ti det, vil medføre politisk frustrasjon i avdelinga. 2 stykker i avdelinga snakker om å melde seg ut hvis systemet blir innført. Om de er en riktig reaksjon er det ikke enighet om i avdelinga. Men avdelinga som helhe stiller seg spørrende til om gjennomføringa av kontigendiskusjonen har fungert som en riktig demokratisk sentrelisme. (Dette utifra at diskusjonene i all hovedsak har dreid seg om for eller imot systemet. Vi har også gjennom vår kontaktperson hørt at det nye systemet vil bli innført, men men at det vil bli foretatt nødvendige justeringer. Utfra at at vi har kritisert systemet skriftlig før, og at denne kritikken ikke er gjengitt fra ledende om i diskusjonen, vil en innføring av det fungere dikterenge på oss. Det fins ingen justeringer som kan rettferdiggjøre systemet.)

Vårt forslag til hvordan patiets kontigentsystem bør være:

Gjennom mere utfyllende bakgrunnsmateriale enn til nå om den økonomiske situasjon i partiet, (mere konkretisering bl. a. :er det mulig å redusere de sentrale utgiftene gjennom at vi eller andre kan gjøre konkrete arbeidsoppgaver, eventuelt stille forskjellige bag runnsmaterialer til veie om forskjellige emner o. l.) gjennom en politisk diskusjon i ledelse og avdelinge om nødvendigheten av en sterk økonomi, (mere bakgrunnsmaterialer også her, ikke bare terpe på nødvendigheten) Gjennom alt dette setter avdelingene i partiet seg ned for å diskutere konkret hvilken betalingssevne hver enkelt avdelinga har. Etter å ha kommet fram til kroner og ører forplikter avdelinga seg til å stå ansvarlig for dette beløpet ovenfor DS. (Det gjør de jo i dag også) Kassereren i avdelinga tar i mot kontigenten i månedlig avdrag på forskudd. Dette for at det skal være letter for sentralen å se hva de gar ut fra prinsippet: det vi ha har vi. Det vi ikke har men skal ha har vi ikke før vi får det. Eventuelt kan jo partiledelsen kalkulere ut en fast sum (utfra erfaring) i restanse som de bokfører i bære regnskap og budsjet. Etter gjennomføringa av et slikt system kan ledelsen telle penga sine og se om de har berga skiva. Hvis ikke går de ut på nytt igjen med en skærping av diskusjonen

Dette trenger slett ikke å ta så mye tid som det overfatisk virker som. Dessuten: De politiske diskusjonene om økonomie harer det politiske nivået til partiet som helhet. Det vil i utgangspunktet ikke funger urettferdig.

Diverse etterglemte ting i innlegget: (Letter spredning)

* I TF-juni står det at et forslag om å medvurdere kostnadene til medlemmene i d nye systemet vil fungere urettferdig f. eks. at da kan såkalte nullsakatteyttere betale minste sat. Hvis ledelsen i partiet mener at dette argumentet er relevant må en stille seg spørsmålet om klassetilhørigheten til medlemmene. I svarte - hvor mange slike er det i AKP? Garantert så få at de utgjør en promille og så få at ett nytt kontigentsystem ikke må legge seg i helene på dem men betrakte dem som særtilfeller. Altså: ikke legg opp et system etter noen få. (Det må understrekes at dette eksemplet var ett av to. Altså sto ikke alene.)

* Vi vet lite om prioriteringa av sentrale utgifter. Blir det f. eks. satt heltidsfolk rett plass? Og rette folk? Hva er gjort for å bedre rapportering, reising, lokale utgreiinger, sentrale komiteer, i forhold til rette folk på rett plass, og eventuelt økonomiske justeringer av disse.

* En kamerat i avdelinga er i mot systemet bare fordi at satsene er for høye. Ellers er de andre i mot prinsippielt.

* En kamerat er i mot fordi 1) hun har dårlig råd 2) hun får ikke nok politisk utbytte igjen for pengene. Forklaring: En for henne konkretisering på at kvaliteten på politikken henger sammen med kvantiteten på økonomien.

* TF henviser til f. eks. innbetaling av fagforeningskontigent. Hvis dette ikke er økonomistisk, hva er det da? Dessuten hva får partimedlemmene igjen for pengene i forhold til en fagorganisert bortsett fra politisk utbytte og løfter om mere arbeide? Har partiet i 1982 noen makt til å få gjenninnsatt en politisk oppsagt.

Dette er svar på et økonomistisk stanspunkt. Er politikken bare: "Hör kamerater, partiet må ha mere penger"??? Også skal hver enkelt medlem dra hjem og lese lenin sjöl? Forstå alt sjöl?

* Skal et medlem med bedre råd enn andre medlemmer minske på godene sine må det skje gjennom politisk forståelse. Det kan ikke bli sagt nok.

Til slutt; Hvis dette ikke blir renskrevet av redaksjonen må jeg beklage diverse uttrykksfeil og skrivefeil. Her er også tidsnö.

Sigurd B.

svaer til Sigurd B.

Undertegna har fått svært kort frist til å svare på dette innlegget.

Vil her ta opp nokre sider ved innlegget, så får vi heller komme tilbake til saka i neste nr av FK.

Sigurd viser med mange eksempl at folk si økonomiske evne er forskjellig på tross av at folk kan ha samme brutto inntekt. Og dette er vidare grunnlaget for at han påstår at prosenttrekk vil fungere urettferdig.

Det kunne knytast mange kommentarar til Sigurd sine eksemel, men plassen og tida tillèt ikkje det.

Dersom ein lar vere å lese forslaget om prosenttrekk slik som ein viss kan les Bibelen, -noko som eg mistenker Sigurd for å ha gjordt, så vil ein sjå at det er rom for at medlemmer som har særskilt vanskeleg økonomi (3 - 4 barnebidrag for å overdrive litt), må få lettelsear i kontingenten. Avdelinga kan innvilge slike lettelsar.

Sigurd gjev også eksempel på at betalingaevna til medlemmene kan vere betre enn bruttoinntekta evt. netto næringsinntekt tilseier. Moralen i forslaget om prosenttrekk er at desse må oppfordrast til å betale meir enn minimumsprosente, og på denne måten oppvege eventuelle lettelsar for andre i avdelinga. Dersom det ikkje skulle finnast slike "rikingar" i partilaget, har DS gått inn for at ~~partiet~~ laget kan søkje DS om disp. frå kontingentdirektivet.

Dersom vi skulle ta hensyn til alle ulike gjeldsbyrder, forsørgjerbyrder, evt andre økonomiske byrder som medlemmane har, måtte vi lage eit kontingent-system ~~så~~ a la skatteløvgjevinga, altså eit likningsvesen nr 2. Det kan vi altså ikkje satse på, vi må lage oss eit system som er noko strammare enn det gamle, eit system som kan følgje pris/lønsutviklinga, og eit system som har ein viss sosial profil, og som er åpent for lokale justeringar åpent for å ta hensyn til ein del av dei skjeivheitene Sigurd peikar på.

Sigurd hevdar at forslaget om ~~kontingent~~ prosenttrekk fortryt seg mot prinsippet om at politikken og økonomien må gå hand i hand. Men er det ikkje eit politisk spørsmål å erkjenne at økonomien er ein av dei grunnleggande faktorane som skal til for å drive, og bygge opp partiet som ei ledande og stabil kraft i Klassekampen i Norge. Økonomien må mellom anna sikre ein slagkraftig partisentral. Vi kan ikkje tillate at partisentralen og partiet blir slått av bana av prisstigninga, for å seie det banalt. Mitt poeng er at dersom vi ikkje har ein partisentral som er profesjonell, som har erfaring, som har kapasitet og slagkraft, som kan drive planmessig arbeide og utbygging, som kan halde god kontakt med distrikta og avdelingane, uten denne partisentralen, kan partiet, når det blir virkeleg hardt press, lettare bli oppløst og splitta i lokale grupper. Betydninga av ein sterk partisentral har lett for å bli undervurdert i dag. Eg vil oppfordre Sigurd til å tenkje over ein gong til betydninga av denne og dei økonomiske oppgåvene det stiller.

Sigurd reiser også spørsmål om demokratiet i forbindelse med gjennomføringa av prosenttrekk. Her vil eg henvise til svaret som er gjeve til Jens i same nr av FK. Men vil føye til at det store fleirtalet av partilaga i distriktet har sagt seg einige i innføringa av prosenttrekk som prinsipp. Men svært mange har kommentarar og endringsforslg til den konkrete utforminga og størrelsen på prosenten. Alle desse forslaga er lagt på SK sitt bord før endelseg vedtak er fatta.

PS. Pga den knappe fristen til å svare håpar eg vi kan føre diskusjonen vidare i neste FK for å oppklare ~~så~~ dei ueinighetene som står igjen.

Øk.ansv. i DS.

vi pynter oss med vedtekter

Foran landsmötet brukte vi mye tid til å diskutere vedtektene, men nå later de til å gå i glemmeboka. Det bidrar til at partiet truer med å gå i oppløsning så snart ideologiske og politiske problemer oppstår. Vedtektene er ikke upolitiske regler, men oppskrift på hvordan vi skal løse politiske spørsmål.

Hvordan er f. eks. forståelsen for:

- Vurdering av kandidatmedlemmer
- Grunnorganisasjonenes rettigheter overfor høyere organ
- Bruken av direktiv

Mange medlemmer får gå uten oppgaver eller hjelp. Opp

Oppløsningstendensene har enkelte plasser kommet så langt at medlemmene bare er med på rapporter. Følgen er klar :

Grensene for medlemskap flyter — partiet svekkes.

Politisk mobilisering trengs for å rette det opp. Men det er ikke nok. Under parolen "politikken fremst " har vi tidligere slått over til å se på alt annet som uviktig. Vi trenger særegne organisatoriske tiltak som kan gi kommunistisk enhet, slagkraft og kontinuitet.

Vedtektene er klare: Medlemmer som over over lengre tid

har gått passive må overtales til å delta i arbeidet eller

melde seg ut. Vedtektene gir klare rettigheter og plikter.

Har du glemt : Så slå opp i boka - la ikke partiet drukne i graut.

Monsen

PLANMESSIG KADERFOSTRING-ET FORSØMT OMRÅDE?

Siden 1978/79 har partiet stått oppe i en svært vanskelig politisk periode. Vanskelige ytre forhold har virke inn på kaderens innsatsvilje og overbevisning. Høyrelinjer og liberalisme har utvikla seg. Etter Landsmøte har denne situasjonen etter min mening gradvis endra seg til det bedre. Likevel ser vi hvordan mange kamerater har vanskeligheter med å komme i gang. Partiet har mye bra kader-dersom den blir fostret og utvikla riktig. Slik kaderutviklinga har vært drevet de siste åra, har tilfeldigheter i alt for stor grad vært med å bestemt hvordan en kamerat skulle utvikle seg.

Kaderfostring er vanskelig.

Kaderfostring er en bevisst metode for å utvikle partimedlemmer fra ferske, uerfarne kamerater til kommunistiske ledere. Borgerskapet satser mill. på sin kaderfostring. De har skoler, universitet, kurs-og ikke minst-materiell belønning-for å hente fram det beste (for folket-ofte det værste) i sine folk. De veit at dette har stor betydning for profitten. -Vi veit også at bevisst fostring er av største betydning for utvikling av ledere. Men, hva gjør vi med det?

Kadersituasjonen i distriktet.

Når vi går igang med kaderfostring bør vi ha noen fakta klart for oss. Dette viser bl.a at kaderfostring ikke er noen lett oppgave.

a. Alderssammensetninga av kaderen er slik at et stort flertall er gift, ^{og har} med små unger.

b. Kvinnekaderen sliter med kvinneundertrykkinga i samfunnet.

c. En stor del av kaderen er industriarbeidere som til og med går skift.

d. En stor del av kaderen ble med i perioden 76-79, da det ble lagt liten vekt på studier.

Disse fakta viser at det kreves særegne tiltak for å fostre kader i med ulik situasjon.

Fostringa av kvinnekader.

Partiet har stilt seg som mål å bygge opp flere kvinnelige ledere. Vi har da også lyktes i å få flere kvinner innvalgt i DS enn noen gang før. Det sitter også mange kvinner å leder utvalg og viktige kampområder (Bl.a I. Mai og 8. mars). Det viser seg at kvinnelig kader har mange sterke sider som vi nå bedre har nytte av i partiet. Men-gjør vi nok for å hjelpe den kvinnelige kaderen med å kvitte seg med de svake sidene? -F. eks mangel på sjølstendighet, redsel for å gjøre feil, svak skolering. Etter min mening tar vi ikke alvorlig nok på dette. Det blir da en hindring for fortsatt utvikling av disse kameratene.

Studer Mao om kaderfostring.

Til sist: Ingen kommunistisk leder har så mye å lære oss om kaderfostring som Mao. Vi anbefaler avsnittet om KADERPOLITIKK-s. 108 i Skrifter i utv. Merk spesielt det Mao sier om veiledning og oppsummeringer!

Leif.

SIRØTANKAR OM KONFRONTASJONSMØTE OG MASSELINE.

Utetter våren er det vanlegvis rikeleg med høve der parti-medlemmer stiller (eller bør stille) opp i diskusjon for å vinne oppslutnad om bra krav og paroler - årsmøte/tariffoppgjer, mobilisering til 8.mars eller 1.mai, diverse diskusjonsmøte om ulike saker. Raud Ungdom og NKS har òg litt av kvart å ta seg til på dette feltet. Eg synest vi bør sjå nøyare på korleis vi brukar slike konfrontasjonar.

Dette er nokre tankar eg gjorde meg etter eit møte i Studentersamfundet i haust. Tema var atomtrugsmålet, innleiara var Steinar Hansson og Per Gunnar Gabrielsen. Hansson bruka fyrste delen av innleiinga si til å skildre kva slag dommedag ei atombombe steller i stand. Kvifor? Mest truleg for å skake folk og gjera dei lettare påverkelege for det han hadde å seia etterpå, slik vekkingspredikantar har gjort i årtier og kyrkja i århundre. Gabrielsen starta ut med poengtering av at imperialismen fører til krig, og at vi må gjera slutt på imperialismen dersom vi skal fjerne krigsfare. Innleiinga var sakleg, stramt oppbygd, tok for seg mange av dei kjende innvendingane til vår politikk. Likevel var det noko som mangla både der og i diskusjonen etterpå.

I arbeid med agitasjon og propaganda er det viktig at vi gjer oss grundig klar over kva det er som bind tankane til folk, som får dei til å bli hengande fast i atterliggande standpunkt og ideologi. Vi har alt for lett for å undervurdere styrken i visse tankevingar og bilete folk har hengt seg opp i, og tru at dei burde overvinnast ved eit par runder prinsipiell og logisk argumentasjon. Samstundes er den argumentasjonen vi serverar ofte lite treffsikker, nettopp fordi vi ikkje har klart for oss kva for forestillingar og opplevingar som ligg bak dei standpunktane og argumentane vi møter. Vi kjenner både motpartane og folk flest for dårleg.

Eg ser her bort frå dei problema som kjem av at politikken vår på fleire felt er utilstrekkeleg utvikla, og at den grunnleggjande skuleringa hjå fleire av oss har store hol - dette er saker det alt byrjar bli gjort tiltak med, tiltak som er eir sjølvsaugt føresetnad for det eg snakkar om her. Poenget mitt er omlag det same som Dimitrov tek opp i avsnittet: "Det er ikke nok å ha ei riktig linje" (i "Enhetsfrontens og folkefrontens problemer"). Dimitrov henger ut kommunisten som kom til kort i agitasjon stilt andsynes demagogien til ein fascistisk talar. Men medan Dimitrov brukar ytterpunkt for å illustrere, er problemet at vi har lett for å oversjå at spørsmålet om å nå inn hjå folk opptrår i langt finare nyansar til dagleg. (Samstundes er det utan tvil samanheng mellom kvaliteten av den prinsipielle politikken vi har, og kjennskapet vårt til motforestillingane blant folk.)

Sjølvsagt har eg lite til overs for ei rekke SV-talsmenn, som på ein talarstol kan gå Carl I. Hagen ein høg gang i demagogi. Men det hjelper oss lite å proklamere at dei gjer det, same kor rett det måtte vera. Oppgåva vår er å påvise det, avvæpne dei, gje agitasjonen vår kvalitet og treffsikkerheit god nok til å hekte folk av dei tankekrokane demagogane hektar dei på. Då må vi òg skjønne det materielle og historiske grunnlaget for fordømande dei spelar på.

Eg minnest ennå med gru eit "Leremøte om Sovjet" i Samfundet, der sjølv Nils Holmberg kom til kort andsynes kaskadane av demagogi frå Sos.fronten. Dei gjekk sjeldan direkte mot argumentasjonen hans, men dominerte likevel stemminga i salen ved å spela

på diverse fordomar om Stalin og Sovjet (og diverse veike punkt i vår analyse av desse...). Det hjelpte Holmberg lite å påstå at dei var som gele, som skvatt unna kvar gong han slo.

Noko av det same skjedde med Count Pieteron på eit seinare møte: Han vart lessa ned i skuldingar og insinuasjonar om PAC, kom ut av fatning, og bruka mesteparten av innleiinga si til å bera seg over (og delvis imøtegå) insinuasjonane frå motinnleiaren Kva PAC faktisk dreiv med av positiv verksemd fekk han såleis sagt mindre om.

Men dette er truleg ekstreme tilfelle. Samanlikna med dette greidde Gabrielsen seg ganske bra på møtet nyleg. Det teoretiske styrkeforholdet er meir til vår fordel på spørsmål om krig og forsvar i dag. Likevel høyrdest det ut som det skulle endå skarpere knivar til for å dissekere tankevingingar som vart serverte på ny og på ny: "Det naturlege for oss er å prøve å påverke våre (vestlege) regjeringar". "Å trekke inn krav til Sovjet vil spolere utgangspunktet for forhandlingar". "Dei levande vil misunne dei døde etter eit atomangrep" - o.l. Eit døme: Gabrielsen prøvde å imøtegå den fyrste av desse ved å hevde at då ville ingen gå imot Sovjet. Det gav Hansson høve til å koma med det billege poenget at heile NATO går mot Sovjet, med vesle AKP på slep.

Meir risikabelt er det å gje seg ut i argumentasjon som folk oppfattar som laus insinuasjon. Ein kamerat tok fatt i ei utsegn frå Hansson om at fredsørersla måtte halde fram "trass i Reagans uttalelser" (om fjerning av mellomdistanseraketar), og ville vri dette til at Hansson faktisk hadde illusjonar om Reagan. Hansson spela foruretta, og fekk sympati for det. Insinuasjonar kan kanskje gje uttelling om du har stemninga med deg, men er jamt over eit ufint og farleg knep, som slår i både retningar.

Vidare skal vi vera klar over knepet som går ut på å halde attende og porsjonere ut argumentasjon. Motparten brukar gjerne dette, for å hindre oss i å slå dei ut i eit slag. Hansson sa t.d. om SS-20 og Cruise/Pershing at "...de kan ikke sammenlignes", utan å gå nærare inn på det. (For mange vil det vera eit vesentleg poeng at Cruise/Pershing skil seg frå SS-20 ved å gå under radarhøg, slik at dei vil gje USA fyrsteslagskapasitet og senke atomterskelen til null - så lenge vi ikkje tek det opp og påviser at dette evt. ikkje er tilfelle.)

Tidlegare i partiet si historie (og særskilt i SUF-tida) var mange medlemmer dugande i å skjera i gjennom argumentasjonen til motparten og setja dei til veggs. Seinare har ein del av politikken vi bygde på då synt seg vera for grovt tilhogd. Men samstundes som vi rettar på dette, må vi òg stille oss som mål å koma skikkeleg på høgde i det ideologiske og politiske "sjakkspilet". Det er ikkje slik at berre det perfekte - den fullstendige avsløringa av motstandarane - er brukande. Men hovudsaka er at vi går til konfrontasjonar ikkje berre for å delta, men for å vinne - vinne oppslutnad og nye revolusjonære krefter.

Konfrontasjonar kan sikkert arte seg ulikt frå forum til forum. Det er òlreit om kameratar med andre røynsler enn dei som er nemnt her skriv inn og fortel.

Birkebeiner